

WARSZAWA
dnia 7 Grudnia r. 1829.

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.
Kwar. złp. 8. Nr. pojedynczy gr. 5.

Wszystko dla wszystkich.

**Jutro z powodu uroczystego święta
Kurjer Polski niewyjdzie..**

Towarzystwo królewskie warszawskie przyjaciół nauk odbędzie posiedzenie publiczne w następującą środę t. j. d. 9 b. m. o godzinie 10½ z rana w domu swoim przy ulicy Krakowskie Przedmieście.

1.) Prezes towarzystwa Juljan Ursyn Niemcewicz zagał posiedzenie 2.) Profess: Uniw: Krystyn Lach Szyrma czytać będzie, pochwałę s. p. Michała Wyszczkowskiego. 3.) Doktor medycyny Aug. Wolff: Rys topografii medycznej m. s. Warszawy. 4.) Profess: uniw: Brodziński Kazimierz o Fabianie Birkowskim. 5.) Max. Hr. Fredro marszałek dworu królestwa polskiego poezje.

Xiąże minister skarbu, wyjechał w dniu wczorajszym do Petersburga.

Ponieważ niektóre osoby wrzeczach redakcji Gazety Polskiej, do mnie się zgłaszają, przeto oświadczam, iż teraz w wydawaniu tego pisma żadnego nie mam udziału. — *Xaw. Bronikowski.*

W artykule nadesłanym do Dziennika powsz: o tłumaczeniu łacińskich poezji *Kochanowskiego*, które niedawno *Brodziński* ogłosił, znajduje się następujące wyrażenie:

„Świetny *Mickiewicz*, poprawny *Koźmian*, melancholiczny *Zaleski*, a niekiedy i fantastyczny *Goszczyński*„

Ogólna taka charakterystyka przypomina te czasy krytyki, w dziennikarstwie warszawskim, z których słusznie śmiał się *Mickiewicz* w przedmowie do swoich poczji. Jest to styl dawnych recenzentów. *Świetny*, *poprawny*, *fantastyczny melancholiczny*, wyrazy te nic nie znaczą, są nawet niewłaściwe, bo dla czegożby n. p. *Mickiewicz* nie miał być czasem *poprawny*, *Zaleski* *fantastyczny*, a *Goszczyński* *melancholiczny*. Trzeba się wystrzegać tak ogólnych wyrazów. Poci nasi tego nie lubią.

Licytacja xiąg duplikatów puławskich odbywa się dziś od 3 do 7 po południu. Udzielimy o niej obszerniejszą wiadomość.

Nadzwyczajne upodobanie, z jakim publiczność przyjmuje śpiewki miotlarza i wyborną grę *Nowakowskiego* w *Chłopie milionowym* podał jednemu z rysowników naszych myśl ogłoszenia stosownych karykatur. Każda strofa będzie miała osobną rycinę której się stary miotlarz z boku przypatruje, pod rysunkiem umieszczona będzie śpiewka, do której przedmiot się ściąga. Artysta starać się będzie, naśladować w rysunku starca, postawę i wymowną satyryczną mimikę polubionego aktora.

W województwie Augustowskim w obwodzie kalwaryjskim gminie Trenpiankiej w wsi Brzozowa d. 13 z. m. wybuchnął nagły pożar z niewiadomej przyczyny i pochłonął mieszkanie jednego gospodarza

którego syn 8 letni pomimo najspieszniejszego ratunku w płomieniach życie zakończył.

W województwie krakowskiem w obwodzie miechowskim w Hebdowie, dnia 8 z. m. żona jednego włościanina wyszedłszy z domu za interessem do dworu, zostawiła samo tylko dziecko śpiące na łóżku w chalupie; niedocieczonym sposobem zakradł się ogień pod łóżkiem i dziecko dla spóźnionego ratunku od dymu uduszone zostało.

W składzie Magnusa są do nabycia nowe tańce grane na ostatnich wieczorach w resursie kupieckiej, jako to: Mazur Swieszewskiego cena zł. 1 — Gallopada Swieszewskiego zł. 1 — Mazur Soltyka zł. 1 — Walec panny Weynert zł. 1 — Polonez Orłowskiego zł. 1; mazur tegoż gr. 15. Wyszedł oraz 2gi oddział tańców Chiarinich granych w teatrze narodowym podczas widowisk akrobatycznych w zeszłym wrześniu przerobionych na fortepian — cena zł. 4.

Traktat o chemii przez pana Berzeljus tłumaczenia pana Jourdan podług rękopismu autora i ostatniego wydania niemieckiego. Dzieło to, którego z taką niecierpliwością oczekiwano w Paryżu, którego autor nie przestawał nigdy doskonalić, wiele jest różnym od wydań poprzednich w Szwecji i Niemczech. Pan Berzeljus, gdy się nakłonił do wydania swego traktatu o chemii w francuzkim języku, zbogacił go tłumem sprawdzeń nowych, a szczególnież dodatkami bardzo ważnemi, które się w poprzednich wydaniach nie znajdują. Przeto dzieło to nie powinno być uważane jako tłumaczenie, tylko jako prawdziwie nowe wydanie, do którego autor sam się przykładał. Można powiedzieć bez żadnej przesady, że nie ma dzieła o chemii, w któreby autor tyle dołożył usilności dla skompletowania najmniejszych szczegółów i wykladał je z taką płynnością, z taką łatwością do pojęcia, starając się zawsze łagodzić wszelkie trudności tej nauki. Traktat ten cały składać się będzie z ośmiu tomów. Pierwszy tom już wyszedł w Paryżu, dostać go można tu w Warszawie w księgarni N. Glücksberga za złp. 18.

„Dowcip i rozum, jak powiedział pewien pisarz bardzo rozumny i dowcipny —” zależą na tém, żeby w rzeczach, które są podobne do siebie, znaleźć różnice, a w rzeczach różnych odkryć podobieństwo. Wielka prawda! — Ale i to także przyznać potrzeba, że ciasne częstokroć pojęcia i tepe dowcipy upatrują różność,

sprzecznosc i niezgodę, tam, gdzie niemasz ani sprzecznosci, ani niezgody.

Pochodzi to zszczególniejszej organizacji ich umysłu, jest skutkiem ciasnego pojęcia.

Kurjer Polski w pierwszym numerze swoim oświadczył, że nie wszystkie zdania nie wszystkie artykuły przyjmować będzie. Oświadczył także, iż o wszystkich dla wszystkich pisać będzie. W tém niemasz żadnej sprzecznosci. Można pisać o wszystkim podług pewnych zasad. Można pisać dla wszystkich trzymając się własnego zdania. Kto ma własne zdanie, kto się cudzém zdaniem nie rządzi, kto myśli swoją głową, może z łatwością pisać o wszystkim, nie przyjmując wszystkich zdań i wszystkich artykułów, a osobliwie takich artykułów, któremi P. G. M. częstuje *Gazetę Polską*.

Pan G. M. umieścił w numerze przedonegdajszym spomnionęj *Gazety* rozmowę między *Kazimierzem, Władysławem i Zygmuntem*. W tej rozmowie zamierzył sobie okazać, jakoby *Kurjer* nasz uwikłał się w sprzecznosc wyrażeniem „że pisać będzie o wszystkim nieprzyjmując wszystkich artykułów i nie rządząc się opinją wszystkich głów.”

Kazimierz, Władysław i Zygmunt niemogą tego pojąć! Pan G. M. nie może tego pojąć i *Gazeta Polska* tego nie pojmuje! — Wszyscy razem nie mogą tego zrozumieć, jakim sposobem można mieć swoje zdanie i swoją głowę. Wielka szkoda!

Czy nie ten to sam pan G. M. który przed półtora roku utrzymywał w jednym z tutejszych dzienników, (tylko pod inną cyfrą) że druk wcale nie jest potrzebny, bo Grecy i Rzymianie nie znali druku, a jednak byli światłemi ludźmi? — Wielki klasyk z tego pana G. M.!

Czy nie ten to sam pan G. M. który niedawno twierdził w *Gazecie Polskiej*, że *romantyk a diabeł to wszystko jedno*, który *Szyllera* nazywał barbarzyńcem, który wydał życie *Dziwicy Orleańskiej* podług nieznanomego rękopismu, który głosił, że ludzie *w sztukach pięknych mogą tylko być naśladowcami jak małpy?*

Otoż takich zdań *Kurjer Polski* pisząc o *wszystkiem* przyjmować nie będzie.

Znowu więc przestrzedz potrzeba *Gazetę Polską*, żeby się miała na ostrożności względem pana G. M.

Gazeta Polska niema teraz swego zdania, bo umieszcza artykuły P. G. M.

Pan G. M. także niema swego zdania. Nawet nie pojmuje tego, jak można mieć swoje zdanie i pisać o *wszystkiem*.

Szkoda *Gazety Polskiej!* To pismo miało kiedyś swoje zdanie.

Art. nadesłany. Chociaż processa i zatrudnienia gospodarskie nie dozwolily mi zajmować się należycie postrzeżeniami meteorologicznymi, stosując się jednak do mojego przeszlorocznego oświadczenia, nie mogę znieść, iżbym przepowiadań moich, przynajmniej do końca b. r. szanownej publiczności nie udzielił. Według moich postrzeżeń, acz niedostatecznych; do dnia 11 b. m. panować będą dosyć częste burze i słoty, lecz w krajach cieplejszych, nizeli jest królestwo polskie; w naszym zaś kraju, spodziewać się potrzeba znacznego zwolnienia mrozów; miejscami też śniegu. Od 11 grudnia do 8 stycznia panować będą mrozy, powietrze będzie spokojne, zwłaszcza od 13 do 19 grudnia. Gdyby w tych siedmiu dniach nie powiększyły się mrozy, nie byłoby powodu do lękania się ostrzej zimy. Ośmielam się także upraszać szanownych redaktorów pism periodycznych, ażeby pod moim imieniem, cudzych przepowiadań niechcieli umieszczać; równie też światłej publiczności, ażeby nie mniemała, że to wszystko co się tylko w piśmie publicznym o odmianach powietrza głosi, dziełem jest moim.

L....1 Meteorolog wiejski.

TEATR NARODOWY. Pierwsza lepsza. Wyjątki z *Semiramis* Balet.

TEATR FR. La Vieille. Le petit enfant prodigue. Teobald ou le Relour.

Dzisiaj zimna stopni 9.

Roku 1828 znajdowało się w Londynie 4092 zajezdnych domów i szynkowni; 2211 krawców; 1759 korzennych sklepików; 1715 piekarzy; 1568 szewców; 1426 kupców; 1433 rzemieślników; 1318 lekarzy, chirurgów i aptekarzy. 1212 cieśli; 1008 sklepów gdzie sery rozmaite-

go gatunku sprzedają. (Anglicy niezmiernie lubią sery; jedzą go z rana, przy herbacie, po obiedzie i wieczorem. Żadne miasto nie potrzebuje tak wiele sera jak Londyn.). Nareszcie znajdowało się w Londynie przeszłego roku 3105 adwokatów i doradców prawnych!

Angielski statek parowy *Brilliant* wypłynął przeszłego miesiąca o godzinie 7 z rana z *Aberdeen*, a o godzinie wpół do piątej po południu przybył do *Newhaven*; a zatem w 9 i pół godzin przepłynął przestrzeń rozległą na 130 mil angielskich. Przykład niesłychanej szybkości parowej żeglugi w Anglii!

Jeden z sławnych podróżnych donosi, że w *Indjach wschodnich*, znajduje się drzewo figowe, pod którego cieniem 7,000 ludzi wygodnie stać może. Przestrzeń gruntu, którą to drzewo zajmuje, zawiera w obwodzie 2000 stóp. Wiadomość ta wzięta jest z pisma periodycznego włoskiego: *Biblioteca Italiana*.

Nadzwyczajnie długie życie!

Na wyspie *Jamajce* umarł przed kilką laty człowiek, zwany *Elletson* w 140 roku swego życia. Dzienniki angielskie zapewniają że nigdy nie był chory. Przez całe życie nie pił rumu! chociaż wiadomo, że *Jamajka*, jest stolicą tego napoju. Siła tego człowieka była nadzwyczajna; podnosił on z łatwością kamienie, których dwóch ludzi ruszyć z miejsca nie mogło.

Gazeta Francji sądzi, że teraz po ukończeniu wojny z *Turkami*, cała *Europa* zwróciła oczy na *Francję*; zachodzi pytanie jak się skończy walka demokratów z konstytucyjnymi monarchistami; podług tej gazety zwyciężą demokraci, jeśli ministrowie ulegną izbie deputowanych, a jeśli ministrowie staną z całą mocą w obronie teraźniejszego kształtu rządu, system teraźniejszy utrzyma się.

Posel niderlandzki przy *Porcie*, baron *Zuylen* przybył do *Paryża*.

W *Paryżu* znajduje się 41 elementarnych szkół bezpłatnych, a w nich 4646 uczniów.

Donoszą z Włoch, że smiertelniemi szczątkami sławiego rzeźbiarza Canova, podzielono się w ten sposób: W kościele kosztem jego w Passagio wystawionym, złożono samo jego ciało, serce oddano kościołowi w Wenecji; prawą rękę wzięła akademja sztuk pięknych w Wenecji. Z sekcji dwóch siostr zrosniętych, o których zgonie donosiliśmy, pokazało się, że obiedwie miały jedno serce.

Zmiany w powozach publicznych we Francji.
Nasze czasy są tak obfite w zmiany, przekształcenia i ulepszenia, w Ludziach, ich ustawach i dzielach, iż, gdyby nawet nie było wojen, wielkich zdarzeń, smutnych kłesk, które niekiedy ziemię i mieszkańców jej nawiedzają, samo spokojne dążenie ludzi, do doskonalenia siebie i dzieł swoich, już czyniłoby zajmującemi i ciekawemi dzieje społeczne. Szczególniej w Anglii i Francji, oraz w północnej Ameryce, która przed 50 laty osadą Anglii była, a po usamowolnieniu stawszy się drugą Anglią i narodem wielkim równie angielskim, acz odmienne nieco o społeczności ludzkiej mającym wyobrażenia, w tych mówię krajach szczególniej, rozwijają się nieustannie i postępują olbrzymim krokiem, wszelkiego rodzaju ulepszenia. Przyczyną tego pomyślnego dla krajów tych losu, są ich ustawy, które ukształciły ludzi światłych, przemysłnych, tęgą i przedsiębiorczą wolę mających. Ale w tém miejscu, chcemy powiedzieć tylko o ulepszeniach powozów we Francji, które z tego względu, że ułatwiają stosunki między ludźmi, są ważne. Dla dokładniejszego zrozumienia, załączamy rysunek.

1 Powozu o jedném kole 2. Powozu o siedmiu kołach. 3. Powozu, zwanego Damą białą. *Powóz o jedném kole*, wynalazku pewnego Marsyleczyka; zbudował go zaś fabrykant powozów w Paryżu, P. Lange. Odnacza się trwałością i śmiałością budowy. Mieści dwadzieścia ośm osób, składa się z dwóch karét, jedna z przodu, druga z tyłu korpusu, przeznaczone-

go na skład rzeczy podróźnych i z dziesięciu kabrioletów: zbudowanych na wierzchu korpusu. Cały ten powóz spoczywa na jedném kole, mającém siedm stóp wysokości i na ośmiu naście cali szerokiém. Każdy podróźny ma w nim miejsce oddzielne, gdzie może wygodnie pisać w czasie najszybszego ruchu powozu. Powóz ten ma siedemnaście stóp długości, siedm szerokości, dziewięć wysokości i jest nieprzewrótny, albowiem kółka na czterech rogach korpusu niedotykające się ziemi, zapobiegają wywrotowi. Zaprzęgają do niego pięć koni. Oszczędność w porównaniu z zwyczajnemi powozami wynosi w tym powozie trzecią część w sile ciągnącej, a połowę w miejscach.

Powóz o siedmiu kołach, zwany Omnibus, mieści przeszło sto osób; potrzebuje tylko czterech koni, które pracują wewnątrz na przestrzeni ukośnej, czyli na deptaku. Dwa koła są z przodu, dwa w środku, trzy z tyłu; wszystkie są mało co widzialne. Podobny jest ten powóz do małego okrętu, ma dwa piętra, sternika, który mu nadaje dowolny kierunek, zatrzymuje go, opóźnia, lub przyspiesza bieg jego. Wysoki jest na 12 stóp, na tyleż stóp szeroki, a długości ma dwadzieścia sześć stóp. Wewnątrz ma wytworny salon, bogato ozdobiony, z którego cztery schody prowadzą na galerję obszerną, która jest w nim drugiem piętrem i gdzie można do woli przechadzać się lub siedzieć. Można w nim dostać wszystkiego, co potrzebne jest dla pokrzepienia sił podróźnego. Dylizans ten odbywa kurs z Vincennes do Neuilly.

Powozy, zwane *Dames blanches*, (*Damy białe*), odróżniają się od innych zwyczajnych dylizansów paryzkich, których nazwisk i rodzajów jest mnóstwo, tém tylko, iż są zupełnie białe malowane, i że kuczer ma pod nogami pedały, których dotykając, wygrywa rozmaite arje z opery *Dama biała*.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się litografowany rysunek, wyobrażający nowe powozy paryzkie.